



Vlaams
Parlement

stuk **624** (2009-2010) – Nr. 3
ingediend op 14 december 2010 (2010-2011)

Voorstel van decreet

van de heren Bart Martens en Carl Decaluwe,
de dames Liesbeth Homans, Michèle Hostekint en Tinne Rombouts
en de heren Marc Hendrickx en Jos De Meyer

houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van
17 juli 2000 en het Energiedecreet van 8 mei 2009,
wat betreft het vermijden van injectietarieven
voor elektriciteit geproduceerd door middel
van hernieuwbare energiebronnen en kwalitatieve
warmte-krachtkoppeling

Verslag

namens de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie
uitgebracht door de dames Valerie Taeldeman en Else De Wachter

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jan Penris.

Vaste leden:

mevrouw Griet Coppé, de heer Carl Decaluwe, mevrouw Veerle Heeren, de heer Veli Yüksel;
de heren Chris Janssens, Jan Penris, Wim Wienen;
de heer Filip Anthuenis, mevrouw Mercedes Van Volcem;
de dames Else De Wachter, Michèle Hostekint;
de heer Marc Hendrickx, mevrouw Liesbeth Homans;
mevrouw Patricia De Waele;
mevrouw Mieke Vogels.

Plaatsvervangers:

de heren Robrecht Bothuyne, Tom Dehaene, Dirk de Kort, mevrouw Valerie Taeldeman;
de heer Frank Creyelman, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Christian Verougstraete;
de dames Irina De Knop, Vera Van der Borgh;
de heren Patrick Janssens, Bart Martens;
de heer Bart De Wever, mevrouw Goedele Vermeiren;
de heer Peter Reekmans;
de heer Hermes Sanctorum.

Stukken in het dossier:

- 624** (2009-2010) – Nr. 1: Voorstel van decreet
 – Nr. 2: Advies van de Raad van State

INHOUD

I. Algemene bespreking	4
1. Toelichting door de eerste indiener	4
2. Bespreking in de commissie	7
II. Artikelsgewijze bespreking	10
III. Reflectietermijn	11
IV. Eindstemming	11
Gebruikte afkortingen	12

Op donderdag 9 december 2010 besprak de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie het voorstel van decreet van de heren Bart Martens en Carl Decaluwe, de dames Liesbeth Homans, Michèle Hostekint en Tinne Rombouts en de heren Marc Hendrickx en Jos De Meyer houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000 en het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft het vermijden van injectietarieven voor elektriciteit geproduceerd door middel van hernieuwbare energiebronnen en kwalitatieve warmte-krachtkoppeling.

I. ALGEMENE BESPREKING

1. Toelichting door de eerste indiener

De heer *Bart Martens* situeert de aanleiding van het voorstel van decreet bij het zogenaamde KB Tarieven¹. De artikelen 9 tot 13 daarvan bieden distributienetbeheerders de kans om de kosten voor injectie van stroom uit kwalitatieve wkk-installaties en HE-installaties op de exploitanten te verhalen. Deze maatregel doorkruist het Vlaamse beleid ter stimulering van stroom die via deze methoden wordt gegenereerd. Dit Vlaamse beleid, dat gestalte krijgt in systemen van groenestroomcertificaten en aan de energieleveranciers opgelegde minimumaandelen van wkk-stroom, geeft gevolg aan de Europese eis om een bepaald percentage van de energiewinning uit hernieuwbare energiebronnen te halen.

De distributienetbeheerders grijpen de mogelijkheid uit het KB aan omdat ze vrezen dat de CREG de kosten die ze niet verhalen, zal aftrekken van de billijke vergoeding die ze genieten voor investeringen in netbeheer. Ze worden dus bijna gedwongen om injectietarieven te heffen.

De injectietarieven zijn trouwens niet het meest geschikte instrument om eventuele overmatige kosten voor netbeheer of netaanpassingen voor decentrale productie te kunnen verhalen. Met overmatige kosten doelt de heer Martens op productie-installaties die ver van het netwerk worden ingeplant en een onverantwoorde netinvestering vergen. Daar geen differentiatie mogelijk is op basis van het soort installatie, ontmoedigt het systeem van injectietarieven dergelijke implantaties helemaal niet. De regeling stimuleert exploitanten van decentrale productie-installaties en hernieuwbare energie met andere woorden niet om te zoeken naar plaatsen op het net waar ze tegen een lage maatschappelijke kost kunnen inpluggen. Ingrijpen in de aansluitkosten zou daartoe een beter middel aanreiken.

Dat is trouwens het uitgangspunt van het Vlaams regeerakkoord. Daarin staat: “Tevens zorgen we voor coherente aansluitings- en exploitatievoorwaarden ter ondersteuning van kwalitatieve wkk-installaties en installaties op basis van hernieuwbare energiebronnen. De ondersteuningsmaatregelen bevatten de nodige prikkels om de kosten voor de uitbouw en de exploitatie van het net te beperken, zodat de distributienetbeheerders niet langer via een injectietarief de extra aansluitingskosten moeten verhalen, en om de omvang van de decentrale productie-installaties zo goed mogelijk af te stemmen op het verbruik ter plaatse.” (*Parl. St.* VI. Parl. 2009, nr. 13/1). De Vlaamse Regering heeft dus zelf een initiatief voor de injectietarieven voorgesteld.

De federale injectietarieven gelden enkel bij injectie op het distributienet. Grootschalige productie-installaties hoeven geen injectietarieven te betalen omdat ze injecteren op het hoogspanningsnet. Dat is een discriminatie van precies de vormen van duurzame energie die de Vlaamse overheid wil bevorderen.

¹ Voluit: het koninklijk besluit van 2 september 2008 ‘betreffende de regels met betrekking tot de vaststelling van en de controle op het totaal inkomen en de billijke winstmarge, de algemene tariefstructuur, het saldo tussen kosten en ontvangsten en de basisprincipes en procedures inzake het voorstel en de goedkeuring van de tarieven, van de rapportering en kostenbeheersing door de beheerders van distributienetten voor elektriciteit’, ter uitvoering van de Elektriciteitswet van 29 april 1999.

Het probleem is in de commissie voor het eerst aangekaart door mevrouw Homans. De algemene bezorgdheid ter zake heeft geresulteerd in een unaniem goedgekeurde resolutie (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 374/1). Met de resolutie vroeg het parlement aan de Vlaamse Regering om het probleem aan te kaarten op het Overlegcomité en om via die weg de CREG te vragen om alternatieven voor de injectiewerking voor te stellen. Minister Van den Bossche heeft gevolg gegeven aan de resolutie maar de CREG is doof gebleven voor haar vraag. Wel heeft de CREG een uitgebreid advies uitgebracht waarin ze argumenteert dat er voor de Europese wetgeving niets mis is met de injectietarieven. Dat was echter niet de vraag aan het Overlegcomité. Die vraag behelsde een voorstel tot wijziging van de wetbepaling tegen het einde van het jaar, met als doel injectietarieven te schrappen of er een vrijstelling aan te verbinden.

De resolutie van het Vlaams Parlement vroeg de Vlaamse Regering daarnaast ook om “ondertussen te onderzoeken in welke mate via Vlaamse reglementering – bijvoorbeeld onder de vorm van een openbardienstverplichting aan de distributienetbeheerders – de toepassing van injectietarieven voor duurzame elektriciteitsproductie kan worden uitgesloten.”. Precies daaraan geeft het voorliggende voorstel van decreet gevolg. Het parlement neemt bij goedkeuring van het voorstel dus zelf het initiatief tot een dergelijke openbardienstverplichting, die de distributienetbeheerders verplicht om stroom uit kwalitatieve wkk en hernieuwbare energiebronnen kosteloos op het net te aanvaarden. Als Vlaanderen de distributiebeheerders daartoe decretaal verplicht, kan de CREG het niet-toepassen van injectietarieven door de distributienetbeheerders niet beschouwen als malus in de billijke vergoeding aan hun aandeelhouders.

De indieners van het voorstel van decreet hebben via de parlementsvoorzitter een advies gevraagd aan de Raad van State. De raad heeft dit advies op 9 november 2010 uitgebracht en bij een aantal punten voorbehoud aangetekend, wat niet hoeft te betekenen dat hij het voorstel van decreet als een bevoegdheidsoverschrijding ziet. De heer Martens wil het voorbehoud weerleggen daar de Raad van State, zoals die ook zelf aangeeft, niet over alle informatie beschikte.

De tarifiering voor het gebruik van het distributienet is in principe een federale aangelegenheid. Als het Vlaamse Gewest wil ingrijpen, moet het gebruikmaken van de zogenaamde impliciete bevoegdheden op basis van artikel 10 van de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen. Dat artikel stelt dat gewesten zich mogen inlaten met federale bevoegdheden als aan een aantal voorwaarden is voldaan. Een eerste voorwaarde is dat de decreetgever zelf de impliciete bevoegdheden moet uitoefenen en dit dus mag overgelaten aan de uitvoerende macht. Aangezien het voorliggende initiatief een voorstel van decreet is, is aan die voorwaarde voldaan. De Raad van State heeft op dat vlak dan ook geen opmerkingen.

Een tweede voorwaarde is dat het uitoefenen van de impliciete bevoegdheden noodzakelijk moet zijn voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden van het Vlaamse Gewest. In de toelichting tonen de indieners volgens de heer Martens voldoende aan dat de federale injectietarieven het Vlaamse beleid voor het stimuleren van hernieuwbare energie doorkruisen. De rentabiliteit van een aantal projecten voor hernieuwbare energie en kwalitatieve wkk komt in gevaar door de injectietarieven. De CREG werpt op dat het Vlaamse Gewest dat zou kunnen compenseren met extra subsidies. Maar dat zou leiden tot de absurde situatie dat het Vlaamse Gewest extra subsidieert wat de federale staat belast. De suggestie van de CREG om de gegarandeerde waarden van wkk-certificaten op te krikken, gaat ook voorbij aan het feit dat het leeuwendeel van de certificaten op de markt wordt verhandeld en niet door de distributienetbeheerders aan een bepaalde kostprijs wordt aangekocht. Voor die certificaten biedt de suggestie van de CREG geen oplossing. Om het Vlaamse beleid inzake hernieuwbare en duurzame energie veilig te stellen, is het Vlaams Parlement dus genooddaakt om zijn impliciete bevoegdheden uit te oefenen.

Een derde voorwaarde is dat de aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling moet lenen. De Raad van State betwist niet dat het voorstel van decreet hieraan voldoet. Het voorstel gaat enkel over kwalitatieve wkk en hernieuwbare energiebronnen. Het staat de andere gewesten vrij om wel injectietarieven toe te staan. Het is dus duidelijk een gedifferentieerde regeling.

Tot slot zegt artikel 10 dat impliciete bevoegdheden enkel mogelijk zijn als de weerslag op de federale bevoegdheden slechts marginaal is. De Raad van State stelt over onvoldoende informatie te beschikken om deze laatste voorwaarde te kunnen beoordelen en tekent een voorbehoud aan. De heer Martens zal dus proberen aan te tonen dat dit effect wel degelijk marginaal is. Het voorstel van decreet slaat slechts op enkele tariefposten van het KB Tarieven, onder meer over systeembeheer, meten en tellen en ondersteunende diensten. Aan de rest van de tariefsstructuur raakt het helemaal niet. In die zin is de impact op federale bevoegdheden marginaal. Het toepassingsgebied van het voorstel beperkt zich ook tot kwalitatieve wkk en HE-installaties. Ook in die zin is de impact op de federale bevoegdheden marginaal. De voorgestelde afwijking doet evenmin afbreuk aan essentiële federale bepalingen. De afwijking betreft immers een minder belangrijk aspect van de federale regelgeving. Dat kan worden afgeleid uit het feit dat niet alle distributienetbeheerders op dit moment injectietarieven toepassen.

Als de kosten niet mogen aangerekend worden aan de exploitanten die injecteren in het net, zullen ze ten koste vallen van de afnemers. Uit het advies van de CREG blijkt dat ook de impact op de consumenttarieven marginaal is. Het schrappen van de injectietarieven is van groot belang voor de rendabiliteit van de installaties die injecteren, maar voor de afnemers kan dit slechts leiden tot een stijging van de nettatarieven met 0,5 percent. De voorwaarden om de impliciete bevoegdheden uit te oefenen zijn dus allemaal vervuld. Met deze argumentatie denken de indieners bewezen te hebben dat de impact op de federale bevoegdheden marginaal is waardoor ze tegemoetkomen aan het voorbehoud van de Raad van State.

De Raad van State heeft ook nagegaan in welke mate het voorstel verenigbaar is met het recht van de EU. Tot de Europese regelgeving ter zake horen onder andere de Elektriciteitsrichtlijn (2009/72/EG) en de richtlijn Hernieuwbare Energiebronnen (2009/28/EG). Daarin staat onder meer dat de tarieven voor de injectie van elektriciteit een afspiegeling moeten zijn van de werkelijke kosten die nodig zijn om de injectie mogelijk te maken. Verder staat in de aanhef van de Elektriciteitsrichtlijn onder (36): “Bij de uitvoering van deze taken moeten de nationale regulerende instanties ervoor zorgen dat de transmissie- en distributietarieven niet-discriminerend zijn en een weerspiegeling van de kosten vormen, en rekening houden met de op lange termijn, marginale vermeden netkosten van gedistribueerde productie en vraagzijdebeheersmaatregelen.”. De Europese Commissie merkt met andere woorden op dat de kosten moeten gereflecteerd worden in de tarieven. Voor de decentrale productie moet ook rekening worden gehouden met de vermeden kosten. Hoe dichter de stroom bij de afnemer wordt geproduceerd, hoe kleiner de netverliezen zijn. Dat levert een voordeel op ten opzichte van gecentraliseerde stroomproductie.

De indieners van het voorstel van decreet zijn ervan overtuigd dat de tarieven die de netbeheerder aanrekent, wel degelijk de kosten weerspiegelen. Alleen worden die kosten integraal op de afnemers en niet op de injecteerders van stroom verhaald. Als de kosten toch op de injecteerders worden afgewenteld, mag dat geen discriminatie inhouden. Het huidige KB Tarieven doet dat eigenlijk wel, want het laat de injectietarieven toe voor injectie op distributienetwerken maar niet voor injectie op het hoogspanningsnet. Het voorstel van decreet is dus volledig conform de Europese regels, nota bene in tegenstelling tot het KB Tarieven. Ook dat voorbehoud van de Raad van State is dus weerlegd.

Een laatste punt dat de Raad van State heeft onderzocht, is de overeenstemming met het algemene beginsel van het vrij verkeer van goederen. De raad verwijst naar zijn

bezwaar tegen de gratis distributie van groene stroom die in Vlaanderen was opgewekt. Het Vlaamse Gewest heeft die maatregel dan vervangen door gratis distributie van groene stroom die in het Belgische distributienet wordt geïnjecteerd. Naderhand heeft de Europese Commissie ook tegen die regeling bezwaar aangetekend omdat Europa de verkoop, de distributie en de levering van groene stroom in de Europese markt heeft geregeld met een systeem van garanties van oorsprong. Daarmee kunnen leveranciers overal in Europa groene stroom verkopen. Nationale of regionale regelingen mogen plaatselijk geproduceerde groene stroom niet voortrekken.

Het voorstel van decreet gaat evenwel over de tarifiering van injectie van groene stroom of stroom uit wkk op het Vlaamse distributienet. Het kan dus alleen maar stroom betreffen die in Vlaanderen wordt geproduceerd. De tarifiering voor injectie van stroom verschilt trouwens in alle Europese lidstaten. Elke lidstaat heeft er een eigen regeling voor. Duitsland werkt bijvoorbeeld met een ‘feed in’-tarief, waarbij per soort groene stroom een minimumvergoeding van de netbeheerder wordt gegarandeerd. Vlaanderen kent het systeem van groenestroomcertificaten. De regeling verschilt van regio tot regio, van distributienetbeheerder tot distributienetbeheerder. Een eigen regeling is dus niet strijdig met het algemene beginsel van vrij verkeer van goederen. Ook dit voorbehoud van de Raad van State acht de heer Martens bijgevolg weerlegd.

De heer Martens beaamt de opmerking van de Raad van State dat deze niet over alle nodige informatie beschikte, maar is ervan overtuigd die nu te hebben geleverd en te hebben bewezen dat er geen sprake is van bevoegdheidsoverschrijding en dat het voorstel alle rechtsbeginselen respecteert. Het commissielid vraagt om het voorstel van decreet goed te keuren, omdat het parlement zo zijn eigen voorstel van resolutie kan uitvoeren. Vlaanderen mag niet langer toestaan dat federale regelgeving het gewestelijke beleid doorkruist.

Als de tariefbevoegdheid in een staatshervorming helemaal wordt geregionaliseerd, is dit soort noodingrepen niet meer nodig. Voorlopig kan het parlement niet anders dan zijn impliciete bevoegdheden uitoefenen om het federale injectietarief onmogelijk te maken.

2. Bespreking in de commissie

Mevrouw *Irina De Knop* trekt uit het advies van de Raad van State andere conclusies dan de heer Martens. Ze heeft zowel inhoudelijke als technische bezwaren.

Het voorstel van decreet voert een aantal nieuwe artikelen in, zowel in het Energiedecreet als in het Elektriciteitsdecreet. Op 2 december is nochtans in de commissie gebleken dat wijzigingen in de tarieven van groenestroomcertificaten niet in het programmadecreet thuishoren (*Parl. St.* VI. Parl. 2010-11, nr. 778/13) en heeft minister Van den Bossche een nieuw ontwerp van decreet aangekondigd tot wijziging van het Energiedecreet. Gezien de samenhang stelt mevrouw De Knop voor om de maatregelen met betrekking tot de injectietarieven in dat ontwerp van decreet te integreren. Die maatregelen hebben impact op dezelfde tarieven als de maatregelen betreffende de prijs van de groenestroomcertificaten. De twee maatregelen verdienen dan ook een gecoördineerde behandeling.

Het voorstel van decreet heeft een serieuze impact op de distributienetbeheerders en roept een bijkomende openbaredienstverplichting in het leven, die uiteindelijk zal worden doorgerekend aan de consument. In het recente actualiteitsdebat over de energiearmoede (*Hand.* VI. Parl. 2010-11, nr. 8) heeft mevrouw De Knop er al op gewezen dat de kosten voor de Vlaamse openbaredienstverplichtingen op zeven jaar zijn vertienvoudigd. Een hogere energieprijz voor de consument maakt maatregelen nodig om ervoor te zorgen dat iedereen zijn energiefactuur kan betalen.

Het commissielid wijst op de complexiteit van het probleem. Minister Van den Bossche heeft een evaluatie beloofd van de openbaredienstverplichtingen en hun impact op de

prijs, maar intussen neemt het parlement al een initiatief om een extra verplichting toe te voegen. Een reguleringsimpactanalyse is aangewezen en zou voor een ontwerp van decreet ook verplicht zijn, maar niet voor een voorstel van decreet. Zo ontloopt de meerderheid deze verplichting, wat mevrouw De Knop een gemiste kans noemt. Het is geenszins haar bedoeling het parlementaire initiatiefrecht in vraag te stellen maar de impact van ingrijpende maatregelen moet wel duidelijk worden gemeten. Bovendien gaat het niet op om in het begrotingsdebat gewag te maken van oversubsidiëring en vervolgens injectietarieven te verbieden.

De Raad van State kan niet oordelen of de Vlaamse ingreep in de federale tariefregeling onder de impliciete bevoegdheden valt. Daarbij komen nog de inhoudelijke argumenten van de CREG. De heer Martens stelt dat de CREG niet is ingegaan op de aanbeveling in de resolutie om een alternatief voorstel uit te werken. Maar in de conclusies van de CREG-studie zelf staat dat het Overlegcomité de CREG advies heeft gevraagd over de wenselijkheid van schrapping of vrijstelling van injectietarieven voor kwalitatieve-wkk-en HE-installaties, met daaraan gekoppeld een voorstel tot aanpassing van het wettelijke onderdeel. Verder is enkel advies gevraagd over de eventuele impact op de kosten voor de verschillende typen klanten. De CREG heeft zich dus enkel uitgesproken over de schrapping van de injectietarieven en geen alternatief voorstel uitgewerkt, omdat ze daar blijkbaar niet om was verzocht. Toch merkt de CREG op dat vrijstellingen niet de enige techniek vormen om een ongewenste impact van injectietarieven te milderen en geeft daarmee spontaan de mogelijkheid tot ongewenste effecten toe. De CREG wijst op de mogelijkheid voor de decreetgever om extratarifaire maatregelen te nemen zoals een fonds. Open Vld vindt dat men eerst moet nagaan of dat geen beter alternatief is dan opnieuw de distributienetbeheerders te belasten.

Open Vld is voorstander van het interessanter maken van alternatieve energie. Maar dat moet op een weloverwogen manier gebeuren, zeker als het de prijs van energie opnieuw opdrijft. Daarom stelt mevrouw De Knop voor om niet over het voorstel van decreet te stemmen maar het eerst verder te onderzoeken, eventueel met een hoorzitting. Nog veel beter vindt het commissielid om de maatregel te integreren in een ontwerp van decreet.

Het verbaast de heer *Marc Hendrickx* dat een vertegenwoordiger van Open Vld, een partij die de opendebatcultuur hoog in het vaandel draagt, een parlementair initiatief niet geschikt vindt en een regeringsactie verkiest.

De heer *Carl Decaluwe* heeft in andere commissies al de indruk gekregen dat de jonge Open Vld'ers te weinig durven. In de verenigde commissies² wil de partij een extern expert de werkzaamheden laten regelen. Een parlementslid moet zelf initiatief durven nemen.

Ook het gratis kilowattuur is een tariefmaatregel. Die is nooit aangevochten terwijl Vlaanderen zich ook daarmee op de limiet van zijn bevoegdheden heeft begeven. Voor het Aardgasdecreet geldt hetzelfde. De heer Martens heeft het voorbehoud van de Raad van State grondig weerlegd. Het parlement begeeft zich inderdaad op de grens, maar moet dat durven. De heer Decaluwe heeft dat trouwens ook gedaan naar aanleiding van het decreet op de vrije nieuwsgaring.

Het voorstel van decreet is ook in het belang van de ondernemer. Dat zou Open Vld toch moeten toejuichen? Een tariefwijziging kan de rendabiliteit van kleine projecten voor hernieuwbare energie van onder andere landbouwbedrijven bedreigen.

² Verenigde Commissies voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed en voor Mobiliteit en Openbare Werken.

De heer *Hermes Sanctorum* koestert een grote sympathie voor de strijd tegen de injectietarieven voor hernieuwbare energie, omdat die niet gelden voor de injectie van energie uit conventionele bronnen op het hoogspanningsnet door grote producenten.

Artikel 2 van het voorstel van decreet strekt tot de opname van het volgende artikel in het Elektriciteitsdecreet, leest de heer Sanctorum: “de netbeheerder voert alle taken die noodzakelijk zijn voor de injectie van elektriciteit, geproduceerd door middel van hernieuwbare energiebronnen en kwalitatieve warmte-krachtkoppeling, met uitzondering van de aansluiting op het distributienet, kosteloos uit.”. Het commissielid concludeert dat injectietarieven niet helemaal worden verboden maar beperkt tot aansluitingskosten. Maar hoe groot zijn die kosten? Kunnen de netbeheerders dan niet gewoon de aansluitingskosten verhogen?

De heer *Bart Martens* antwoordt dat de aansluiting van installaties op het net geregeld wordt in artikel 19 van het Elektriciteitsdecreet. Daarin staat dat de distributienetbeheerders tot de eerste 1000 meter van een installatie aan het dichtstbijzijnde aansluitpunt voor hun rekening moeten nemen. Zelfs die Vlaamse maatregel heeft de CREG trouwens betwist. De regulator is het wel vaker oneens met de interpretatie die Vlaanderen aan zijn eigen bevoegdheid geeft. Aan de aansluitkosten verandert het voorstel van decreet echter niets, het betreft enkel de injectietarieven die daar nog bovenop komen.

De heer Martens betreurt dat mevrouw De Knop meer vertrouwen heeft in de regering dan in het parlement. Het parlement is de wetgevende macht. Waarom zou het niet zelf doen wat het de regering in een resolutie heeft gevraagd? Moet het parlement bang zijn van zijn eigen bevoegdheid en die helemaal in de handen van de regering leggen?

Op de andere opmerking van mevrouw De Knop antwoordt het commissielid dat de CREG weliswaar een uitgebreid advies heeft gegeven maar niet heeft geantwoord op de vraag van het Overlegcomité om de haalbaarheid van een afschaffing van of een vrijstelling voor de injectietarieven voor de installaties van hernieuwbare energieproductie en warmte-krachtkoppeling te onderzoeken. De CREG heeft enkel de conformiteit met de Europese regels verdedigd van de invoering van injectietarieven.

De CREG is het trouwens evenmin eens met het KB Tarieven. Ze is daarvoor naar het Grondwettelijk Hof gestapt omdat ze oordeelt dat alleen zijzelf het recht heeft om tarieven en tariefstructuren te bepalen. De heer Martens vindt dat een toepassing van die visie zou leiden tot een staat in de staat die aan de democratische controle ontsnapt. De overheid zou dan immers niet langer kunnen bepalen wat billijk is. Van het gereguleerde deel van de tarieven heeft de overheid het recht om te zeggen hoe de structuur eruit mag zien. De CREG heeft met al haar betwistingen ook nog maar weinig juridisch succes geboekt. De procedure tegen de zuivere intercommunes heeft ze verloren. Met de gemengde netbeheerders heeft de commissie een dading moeten sluiten omdat alle procedures verloren dreigden te gaan. Gezien het geringe succes dat de juridische experts van de CREG al kunnen voorleggen, mag het parlement zich niet door hen laten intimideren.

De impact van een afschaffing van de injectietarieven op de elektriciteitsprijs heeft de CREG wel degelijk berekend. Die afschaffing, met andere woorden het doorschuiven van de kosten van de exploitanten naar de afnemers, zou leiden tot een stijging van 0,5 percent van het distributienettarief dat op zich maar 30 percent uitmaakt van het totale tarief. Een verhoogd risico op energiearmoede is dus niet aan de orde. De impact op de consument is marginaal, maar op de rendabiliteit van de exploitanten hebben de injectietarieven wel een wezenlijk effect. Het voorstel van decreet wil dan ook komaf maken met deze discriminatie van de decentrale productie. Die productie zullen we in de toekomst veel meer nodig hebben voor een duurzaam energiesysteem.

Het voorstel heeft inderdaad een impact op de andere steunmaatregelen voor hernieuwbare energie, maar het parlement heeft de regering gevraagd om in 2011 een algemene eva-

luatie te maken van alle steunmaatregelen in de sector. De aanpak van de oversubsidiëring van zonnepanelen is er trouwens gekomen naar aanleiding van een actualiteitsmotie (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 523/1*) tot besluit van een actualiteitsdebat in de plenaire vergadering (*Hand. VI. Parl. 2009-10, nr. 32*). Daartoe stelt de Vlaamse Regering nu inderdaad een apart ontwerp van decreet op in plaats van een amendement in te dienen bij het programmadecreet. Of dat ontwerp van decreet te ver gaat of net niet ver genoeg, zal blijken uit de algemene evaluatie, die ook de afschaf van de injectietarieven mee in rekening kan brengen.

De discriminatie van duurzame energie-installaties moet hoe dan ook zo snel mogelijk worden aangepakt, besluit de heer Martens. Later kan uitgemaakt worden welke invloed het afgeschafte injectietarief heeft op de overheidssteun voor initiatieven voor duurzame energie.

In verband met de opmerking van de heer Decaluwe over een gebrek aan lef, verwijst mevrouw *Irina De Knop* naar andere commissies, waar Open Vld wel aan de kar trekt bij voorstellen van resolutie en de meerderheid zich niet erg meegaand opstelt. Haar fractie beknot het parlementaire initiatiefrecht helemaal niet, maar wil afhankelijk van het doel de meest geschikte procedure volgen. De meerderheid veegt intussen met haar kritiek de inhoudelijke argumenten van tafel.

Open Vld wil het totale groenestroombeleid onder de loep nemen en een degelijke algemene regeling uitwerken. De werkwijze van de meerderheid kapt alles in stukjes en wacht vervolgens een evaluatie af om het effect gade te slaan. Vorige week was er via het programmadecreet een poging om de groenestroomcertificaten te wijzigen. Deze week is er dit voorstel van decreet. De meerderheid wil eerst beslissen en nadien pas evalueren of de beslissingen goed zijn. Omgekeerd werken zou een teken zijn van goed bestuur. Dat is de reden waarom mevrouw De Knop pleit voor een ontwerp van decreet.

Niet alleen de CREG, maar ook de Raad van State is niet overtuigd dat het voorstel van decreet niet ingaat tegen de Europese regels, maar de indieners menen blijkbaar dat een parlement die twijfels zomaar kan negeren. Open Vld heeft niet de intentie om alles op de lange baan schuiven, maar wil wel zeker zijn dat de beslissing goed is voor de komende tien jaar in plaats van voor een beperkte periode van pakweg anderhalf jaar. De minister werkt al een jaar aan een evaluatie. Als ze daarmee klaar was, zou er geen bezwaar zijn tegen verdere stappen.

Mevrouw *Liesbeth Homans* herinnert eraan dat Open Vld het oorspronkelijke voorstel van resolutie (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 374/1*) heeft goedgekeurd. Het verbaast haar dat Open Vld in het energiedebat telkens van mening verandert. Eerst is mevrouw Van Volcem laaiend enthousiast over de maatregelen tegen de oversubsidiëring, amper een week later nuanceert mevrouw Ceysens die visie en nog een week later verdedigt mevrouw De Knop weer een andere opvatting. Open Vld zou beter eens een fractievergadering wijden aan de energiekwestie.

De heer *Marc Hendrickx* betwist dat de indieners de regeling in stukjes kappen. Hij vindt dat Open Vld juist alles op één hoop wil gooien.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Artikel 1 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 2

Artikel 2 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikel 3

Artikel 3 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

III. REFLECTIETERMIJN

De commissie beslist conform artikel 56, 3, van het Reglement eenparig dat er geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

IV. EINDSTEMMING

Het voorstel van decreet van de heren Martens en Decaluwe, de dames Homans, Hostekint en Rombouts en de heren Hendrickx en De Meyer houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000 en het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft het vermijden van injectietarieven voor elektriciteit geproduceerd door middel van hernieuwbare energiebronnen en kwalitatieve warmte-krachtkoppeling, wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Jan PENRIS,
voorzitter

Valerie TAELEMAN
Else DE WACHTER,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

CREG	Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas
HE	hernieuwbare energie
KB	koninklijk besluit
wkk	warmte-krachtkoppeling